

villinger give Anledning til, ere af den Art, at man, om jeg saa maa sige, kan tage og føle paa dem. De Bevillinger, der her ydes, komme dem til gode i vort Samfund, som virkelig trænge til Støtte fra Statens Side. Disse Ydelser af Mergel ved Statens Hjælp komme de magreste Egne i vort Land til gode, og de komme Folk i meget smaa Kaar, som bo i disse Egne, til gode. Jeg nævner dette, fordi jeg, naar vi nu netop tale om at stryge paa Finansloven, mener, at denne Sag, Mergelsagen, er en af de Sager, hvor vi ikke kunne indlade os paa at stryge. Jeg tror, at hvis man stryger her, vil man komme til at ramme meget haardt og netop ramme Folk, som ikke taale at rammes økonomisk. Hedeselskabet, som er den Institution, der af Staten betros til at fordele disse Mergelbevillinger, kan takke Staten for en stor og rundhaandet Støtte, en Støtte, som ikke mindst ydes netop her til Mergelsagen. Alle de mange, som gennem Hedeselskabet nyde godt af denne Støtte, skyldte en betydelig Tak baade til tidligere Landbrugsministre og til den sidst aftraadte Landbrugsminister, som selv var Jyde, født i Hedeegnene, og som til Bunds kendte de Krav, det her drejer sig om; men jeg tror allerede at turde tilføje, at Landbrugerne ogsaa ville komme til at skyldte den tiltrædende Landbrugsminister samme Tak, idet han allerede har haft Lejlighed til at lægge for Dagen sin Interesse for denne Sag, trods det, han ikke selv er født Jyde.

Det er uhyre mange Opgaver, Hedeselskabet paa den ene og anden Maade administrerer for Staten, og det er klart, at saa uhyre mange Opgaver ogsaa medføre, at Hedeselskabet Aar for Aar fremkommer med talrige Ønsker. Det er imidlertid saaledes, at Hedeselskabet, naar det skal fremkomme med sin Ønskeseddel, om jeg saa maa sige, selv anstiller alvorlige Overvejelser over, hvoreledes denne Ønskeseddel bør sammensættes, og det har staaet dette Selskab ganske klart, at det i Aar var et Aar, hvor vi skulde indskrænke os til det mindst mulige. Hedeselskabet har selv vist den Resignation at stryge Bevillinger, som vi ellers Aar for Aar pleje at faa, og jeg kan sige, ere sikre paa at faa. Hedeselskabet har strøget meget store og betydelige Udgifter til nye Plantninger, fordi Statens Situation er saaledes, som vi nu alle vide den er. Men netop paa det Omraade, jeg her taler om, Mergelsagen, har Hedeselskabet ment at burde føje sig efter

de stærke Krav, som fremkomme fra forskellige Sider i Befolkningen. Medens vi altsaa selv paa andre Felter have udskudt betydelige Summer, ere vi fremkomne med et særligt Krav her om et Tilskud paa 46,000 Kr. til et nyt Mergelspor. Staten har Gang paa Gang ydet Bidrag til saadanne Spor. Hedeselskabet har fordelt 6 saadanne Spor rundt om i Jylland, og man har haabet, at dermed skulde det Krav være tilfredsstillet. Det har imidlertid vist sig, at der fra den ene magre Egn i Jylland efter den anden fremkommer nye Krav om saadanne Spor, og vi have derfor i Aar ønsket denne Sum af 46,000 Kr. Det har imidlertid vist sig, at Ministeriet under sit Arbejde paa Finanslovens Tilrettelæggelse har ment sig nødsaget til at stryge denne Sum. Jeg tror, det vil fremkalde saa megen Sorg og Smerte hos dem, som have nærret saadanne Ønsker, at jeg ikke har ment det forsvarligt ikke at nævne denne Sag for den højtærede Landbrugsminister.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) kom under sin Omtale af Hedesagen ind paa forskellige Spørgsmaal. Han nævnedes ogsaa selve Hedeselskabet og berørte forskellige Ulemper, han mente, der klæbedes ved Administrationen af Tilskuddene til Transport af Kalk. Selvfølgelig vil Selskabet med stor Glæde forhandle baade med det ærede Medlem og med alle dem, der nyde godt af disse Bevillinger, saavel som med det høje Ministerium om disse mulige Ulemper. Jeg tør paa ingen Maade nægte, at der, naar et Selskab giver sig af med saa mange og store Opgaver som dette, kan fremkomme Ulemper. Det ærede Medlem dvælede særlig ved et Spørgsmaal om Fragttilskud for Kalk og om nogle Grænsebestemmelser for disse Tilskud, som han mente ikke blev opfattede paa rette Maade. Det ærede Medlem fremhævede, at det Gang paa Gang skete, at et Medlem fik det ønskede Godtgørelsestilskud for sin Kalktransport, medens et andet Medlem, der boede ganske nær ved ham, ikke blev begunstiget paa samme Maade. Jeg vil dertil sige, at sligt uhyre let kan ske og være fuldkommen retfærdigt; thi naar vi skulle arbejde efter bestemte Grænser for Afstandene, kunne disse Grænser selvfølgelig komme til at falde mellem to Mænd, som bo lige op ad hinanden, og de ville derved komme til at faa forskellig Behandling. Men jeg indrømmer — det beder jeg lagt Mærke til —, at Fejl kunne ske; det er ganske